

Legea 678/2001 privind prevenirea si combaterea traficului de persoane

Legea 678/2001 din 2001.12.11

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 1 februarie 2014

Intră în vigoare:

11 decembrie 2001 An

Legea 678/2001 privind prevenirea si combaterea traficului de persoane

Data act: 21-nov-2001

Emitent: Parlamentul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I:Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și protecția și asistența acordată victimelor unui astfel de trafic, care constituie o violare a drepturilor persoanei și o atingere a demnității și integrității acesteia.

Art. 2

În prezenta lege, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) prin trafic de persoane se înțelege faptele prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal;
- b) prin exploatarea unei persoane se înțelege activitățile prevăzute la art. 182 din Codul penal;
- c) prin victimă a traficului de persoane se înțelege persoana fizică, subiect pasiv al faptelor prevăzute la art. 210, 211, 264 și 374 din Codul penal sau al tentativei la una dintre aceste fapte, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de persoană vătămată.

CAPITOLUL II:Prevenirea traficului de persoane

Art. 3

Pentru o luptă eficientă împotriva traficului de persoane autoritățile și instituțiile publice prevăzute în prezentul capitol, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, o activitate susținută de prevenire a traficului de persoane, în special de femei și copii.

Art. 4

Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, autoritățile administrației publice locale, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în domeniul traficului de persoane iau măsurile necesare pentru aplicarea, în domeniile lor de activitate, a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane și a Planului național de acțiune pentru implementarea acesteia.

Art. 5

(1) Ministerul Afacerilor Externe întocmește o listă cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care va fi comunicată, la cerere, instituțiilor interesate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Administrației și Internelor adoptă măsurile necesare, în baza legislației care reglementează regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

Art. 6

(1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a persoanelor cu risc ridicat de a fi traficate, în special pentru femeile din zonele defavorizate și pentru persoanele marginalizate social.

(2) Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a agenților economici, pentru angajarea acestora cu prioritate.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale împreună cu Ministerul Finanțelor Publice studiază oportunitatea elaborării unor măsuri de stimulare a agenților economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât și victime ale traficului, care au absolvit cursuri de formare profesională, făcând propuneri în acest sens.

Art. 7

Agencia Națională Împotriva Traficului de Persoane realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.

Art. 8

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează, individual ori în parteneriat cu celelalte ministere implicate și/sau cu organizațiile neguvernamentale cu

activitate în domeniu, programe educative în vederea prevenirii traficului de persoane, după cum urmează:

- a) activități educative în zona educației formale și nonformale destinate elevilor din învățământul preuniversitar și studenților din învățământul universitar;
- b) activități de informare și consiliere a părinților și elevilor asupra consecințelor traficului de persoane;
- c) seminare de informare a cadrelor didactice în domeniul drepturilor copiilor și al traficului de persoane.

Art. 9

(1) Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane și Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, realizează și actualizează, potrivit competențelor, baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât făptuitorii, cât și victimele traficului de persoane, precum și persoanele juridice implicate în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane.

(2) Constituirea și actualizarea bazei de date privind fenomenul traficului de persoane se realizează prin grija fiecărei instituții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la alin. (1), pe domeniul specific de activitate.

(3) Publicarea semestrială a informațiilor statistice și publicarea anuală a raportului privind fenomenul traficului de persoane se fac de către Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane.

Art. 10

Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.

Art. 11

Pentru prevenirea traficului de persoane, Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile, angajați în prevenirea traficului de persoane, în protecția și asistarea victimelor acestuia, organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.

CAPITOLUL III: Infracțiuni

SECȚIUNEA 1:Infrațiuni privind traficul de persoane

Art. 12

[textul din Art. 12 din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 13

[textul din Art. 13 din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 14¹

[textul din Art. 14¹ din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 14

[textul din Art. 14 din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-mar-2003 de Art. 34 din capitolul VI din Legea 39/2003]

Art. 15

[textul din Art. 15 din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 16

[textul din Art. 16 din capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

SECȚIUNEA 2:Infrațiuni în legătură cu traficul de persoane

Art. 17

[textul din Art. 17 din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 18

[textul din Art. 18 din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 18¹

[textul din Art. 18¹ din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

SECȚIUNEA 3:Dispoziții speciale

Art. 19

[textul din Art. 19 din capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 94, punctul 2. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 20

(1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatareii sale, infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori donare de organe, țesuturi ori celule de origine umană nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.

(2) Persoana supusă traficului de persoane care a săvârșit una dintre contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 3 și 6 nu se sancționează.

CAPITOLUL IV: Dispoziții speciale privind procedura judiciară

Art. 21

[textul din Art. 21 din capitolul IV a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 48, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013]

Art. 22

[textul din Art. 22 din capitolul IV a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 48, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013]

Art. 23

[textul din Art. 23 din capitolul IV a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 48, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013]

Art. 24

(1) Ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de minori, prevăzută de art. 211 din Codul penal, și de pornografie infantilă, prevăzută de art. 374 din Codul penal, sunt nepublice. La desfășurarea ședințelor pot asista părțile, reprezentanții acestora, avocații, reprezentanții Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanță.

(2) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în cap. VII din titlul I al părții speciale a Codului penal și în cauzele privind infracțiunile de facilitare a șederii ilegale în România, prevăzută de art. 264 din Codul penal, și de pornografie infantilă, prevăzută de art. 374 din Codul penal, ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezența a cel puțin unuia dintre părinți sau a altui reprezentant legal, fiind totodată obligatorie și citarea unui psiholog, respectiv a unui reprezentant al Direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

Art. 25

La judecarea infracțiunilor de trafic de persoane, prevăzută de art. 210 din Codul penal, și facilitare a șederii ilegale în România, prevăzută de art. 264 din Codul penal, la cererea persoanei vătămate, instanța poate declara ședința nepublică.

CAPITOLUL V: Protecția și asistența victimelor traficului de persoane

Art. 26

- (1) Victimelor infracțiunilor de trafic de persoane li se acordă o protecție și o asistență specială, fizică, juridică și socială.
- (2) Viața privată și identitatea victimelor infracțiunilor de trafic de persoane sunt ocrotite.
- (3) Victimele infracțiunilor de trafic de persoane au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.
- (4) Victimelor minore ale infracțiunilor de trafic de persoane li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.
- (5) Femeilor victime ale infracțiunii de trafic de persoane, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifice.

Art. 27

- (1) Ministerul Afacerilor Interne asigură protecția fizică a victimelor traficului de persoane, în condițiile art. 113 din Codul de procedură penală.
- (2) Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în protecția și asistarea victimelor traficului de persoane, asigură acestora suportul psihologic și asistența necesare integrării sociale.
- (3) Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane monitorizează asistența acordată victimei traficului de persoane și facilitează participarea acesteia la activitatea de urmărire penală și judecată, desfășurând activități destinate facilitării actului de justiție.

Art. 27¹

Asistența medicală pentru victimele traficului de persoane se asigură în conformitate cu actele normative care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate.

Art. 27²

- (1) În vederea îmbunătățirii accesului victimelor traficului de persoane la serviciile de asistență și protecție, instituțiile și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniu

cooperează în vederea aplicării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(2) Mecanismul prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației și internelor, al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, al ministrului sănătății, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului afacerilor externe, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului justiției și are ca obiect stabilirea modalităților de identificare a victimelor traficului de persoane și a procedurii de încredințare a acestora către furnizorii de servicii de protecție și asistență.

(3) Monitorizarea funcționării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane este asigurată de către Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane.

Art. 28

Cetățenilor români aflați pe teritoriul altor țări, victime ale traficului de persoane, li se acordă, la cerere, asistență de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în acele țări.

(2) În vederea repatrierii cetățenilor români victime ale traficului de persoane, Ministerul Afacerilor Externe asigură transportul acestora.

Art. 29

Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, eliberează, în caz de necesitate, în vederea repatrierii, documente de identitate cetățenilor români care au fost victime ale traficului de persoane, într-un timp rezonabil, fără întârzieri nejustificate.

Art. 30

(1) Ministerul Afacerilor Externe asigură difuzarea către cei interesați, prin intermediul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare ale României în străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor, victime ale traficului de persoane, potrivit legislației române și a statului de reședință.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate asigură informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările române în materie.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate publică, prin mijloace electronice proprii, informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, datele de contact ale Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane și ale centrelor regionale ale acesteia.

(4)Şefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale României în străinătate vor desemna un diplomat din cadrul acestora ca responsabil cu aplicarea metodologiei de repatriere a cetățenilor români, victime ale traficului de persoane, în sensul prezentei legi.

(5)Metodologia de repatriere a cetățenilor români, victime ale traficului de persoane, se elaborează de către Ministerul Afacerilor Externe împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, în termen de 60 de zile de la adoptarea prezentei legi.

Art. 31

Ministerul de Interne asigură, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei României, personal special instruit pentru identificarea și preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituțiile specializate.

Art. 32

(1)Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare centre, sau în locuințe protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare locuințe protejate.

(2)Centrele funcționează în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Timiș.

(3)Locuința protejată reprezintă așezământul social, fără personalitate juridică, dezvoltat pentru a asigura victimelor traficului de persoane găzduire de tip familial în sistem protejat și asistență, în vederea reintegrării sociale a acestora.

(4)Locuințele protejate sunt organizate și funcționează în subordinea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului.

(5)Durata cazării în centre, respectiv în locuințele protejate este stabilită prin hotărâre a consiliului județean, pentru cel mult 90 de zile.

(6)Durata cazării în centre sau în locuințele protejate poate fi prelungită, prin hotărâre a consiliului județean, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult 6 luni sau, după caz, până la finalizarea procesului penal.

(7)Centrele și locuințele protejate sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

(8)În cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului se înființează servicii de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane.

(9)Finanțarea cheltuielilor curente și de capital pentru centrele prevăzute la alin. (2), precum și pentru locuințele protejate prevăzute la alin. (4) se realizează de la bugetele locale ale județelor pe a căror rază administrativ-teritorială funcționează.

(10)Costurile referitoare la cazarea, asistența și protecția victimelor traficului de persoane, precum și la transportul acestora între unitățile administrativ-teritoriale unde au fost identificate și cele în care se află centrul sau locuința protejată unde urmează să fie cazate/asistate se suportă de la bugetul local al județului pe a cărui rază administrativ-teritorială funcționează centrul sau locuința protejată.

(11)În funcție de evoluția fenomenului traficului de persoane în România, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, altele decât cele prevăzute la alin. (2), pot înființa centre în condițiile alin. (7), (9) și (10).

Art. 33

Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenții sociali din aparatul consiliului local în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea centrele informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege persoanelor marginalizate social.

(2)Plățile contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale pentru victimele traficului de persoane se fac de către autoritățile administrației publice locale din bugetele locale, din sumele primite cu această destinație de la bugetul de stat.

(3)Sumele necesare plății contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale pentru victimele traficului de persoane de către autoritățile administrației publice locale se alocă, anual, integral, prin legea bugetului de stat din unele venituri ale bugetului de stat, prin cuprinderea distinctă în bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(4)Procedura privind virarea către bugetele locale a sumelor prevăzute la alin. (3), precum și plata contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale pentru victimele traficului de persoane către Casa Națională de Asigurări de Sănătate se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 34

(1)Regulamentele de organizare și funcționare ale centrelor și locuințelor protejate, precum și structura organizatorică a acestora se aprobă de consiliul județean sau, după caz, de Consiliul General al Municipiului București, cu consultarea Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane.

(2)Personalul încadrat în centre este salarizat potrivit legislației referitoare la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

(3)[textul din Art. 34, alin. (3) din capitolul V a fost abrogat la 09-dec-2010 de Art. I, punctul 24. din Legea 230/2010]

Art. 35

(1)Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă organizează gratuit, în condițiile legii, programe speciale de scurtă durată pentru formarea profesională a victimelor cazate.

(2)De asemenea, agențiile prevăzute la alin. (1) asigură gratuit, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

(3)Persoanele cu risc ridicat de a fi traficate și victimele traficului de persoane, care au dreptul de a munci în România, beneficiază gratuit, cu prioritate, de serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București,

potrivit normelor legale privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.

Art. 36

Victimelor traficului de persoane, cetățeni români, li se pot acorda locuințe sociale, cu prioritate, de către consiliile locale din localitatea de domiciliu.

Art. 37

România le facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Art. 38

(1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de directorul general al Oficiului Român pentru Imigrări, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4)[textul din Art. 38, alin. (4) din capitolul V a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 48, punctul 6. din titlul II din Legea 255/2013]

Art. 38¹

Prevederile referitoare la victimele traficului de persoane cetățeni români se aplică și victimelor traficului de persoane cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.

Art. 39

În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă niciun document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, Ministerul Administrației și Internelor poate solicita ambasadelor acreditate în România eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz, pentru aceștia, cu excepția cazului solicitanților de azil ori al beneficiarilor de protecție în România.

Art. 39¹

(1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se refăce, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție, străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.

(2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.

Art. 39²

(1) Cetățenii români cu privire la care există motive temeinice să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, fie pentru a li se permite să se recupereze, fie pentru a evita influența traficantilor, fie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente.

(2) În perioada de recuperare și reflecție, cetățenii români beneficiază de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, de medicamente și hrană, precum și de cazare, la cerere, în centrele sau locuințele protejate și sunt informați cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.

Art. 40

În cazul aducerii în România de către o companie de transport de victime ale traficului, cunoscând caracterul ilicit al acestuia, compania de transport respectivă este obligată să asigure cazarea și întreținerea acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne și să suporte transportul lor până la frontiera română, conform legii.

Art. 41

Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la regimul străinilor în România.

Art. 42

Asociațiile și fundațiile care fac dovada că desfășoară programe de servicii de asistență socială pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică și juridică, asistență medicală, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

Art. 43

Victimele infracțiunilor de trafic de persoane au dreptul să primească, în limba pe care o înțeleg, informații cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

Art. 44

(1) Persoanelor prevăzute la art. 43 li se asigură asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

(2) Prevederile cap. IV din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni se aplică în mod corespunzător și victimelor traficului de persoane.

CAPITOLUL VI: Cooperarea internațională

Art. 45

Prin prezenta lege se instituie ofițeri de legătură în cadrul Ministerului de Interne, precum și magistrați de legătură la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, care să asigure consultarea reciprocă cu ofițeri de legătură sau, după caz, cu magistrați de legătură care funcționează în alte state, în scopul coordonării acțiunilor acestora în cursul urmăririi penale.

Art. 46

În vederea schimbului de date și de informații cu privire la investigarea și urmărirea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se va stabili un punct de contact în cadrul Ministerului de Interne și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție cu instituții similare din alte state.

Art. 47

(1) Societățile de transport internațional sunt obligate să verifice la emiterea documentului de călătorie dacă pasagerii sunt în posesia documentelor de identitate cerute pentru intrarea în țara de tranzit sau de primire.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și conducătorului mijlocului de transport internațional rutier la urcarea pasagerilor, precum și personalului abilitat să controleze documentele de călătorie.

CAPITOLUL VII: Dispoziții finale

Art. 48

Pentru identificarea victimelor traficului de persoane lucrătorii Ministerului de Interne pot organiza controale în instituții publice ori particulare, precum și în incinta agenților economici, indiferent de proprietar sau de deținător, în condițiile legii.

Art. 49

În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a acesteia.

._****._

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 783 din data de 11 decembrie 2001